

5) **ענין לידת היהודים** וחסר לה השינוי... **הקצרה** זו תהא **הקצרה מקיפה** ותכל את כל הקרקעות אשר בא"י.

ובכן בנוגע ליהודים אין מהירות. הכל יעשה בהקדם האפשרי, האפשרות הזאת מי יודע מתי תהיה?

והעיקר שבשביל לנתן ליהודים איזה דבר — זקוקים ל-**הקצרה מקיפה**, אשר תכל את כל הקרקעות בא"י, דבר אשר באופן סבני צריך לקחת עוד מינימום של 10-20 שנה.

ובנוגע ליהודים המדובר בשמוש - לצרכי התישבות צפוה, היינו מינימום שבימינום. האלו לגבי הערבים לא נזכרת התישבות צפוה, כי הלא הערבי, לפי דברי סימפסון, זקוק למינימום של 130 דונם לכל אחד בשביל עויו.

ואז תהיה עוד שאלה מה אפשר לתת להם, ומהו מן הדין לתת להם, ואם אתם חושבים, שבה נגמר הענין - אינכם אלא טרעים, קראו הלאה:

בהתנהל החקירה הזאת נתנן האפשרות לבא-יכח כל האינטרסים הן של יהודים ויהן ערבים, להגיש אותן התעצומות - שיהיה ברצונם להגיש.

ובכן, אחרי כל החקירות ואחרי כל האפשרויות - עדיין לא יתנו ליהודים כלום, כי יתעצו קודם עם הערבים ויתנו להם את האפשרות להגיש את התעצומותיהם (דוגמת

כמהתאם להתחייבות שהוטלה על שכמה של בעלת המנדט בפעיף 6 מן המנדט. **הקצרה** זו תהא **הקצרה מקיפה** ותכל את כל הקרקעות אשר בא"י.

ובכן בנוגע ליהודים אין מהירות. הכל יעשה בהקדם האפשרי, האפשרות הזאת מי יודע מתי תהיה?

והעיקר שבשביל לנתן ליהודים איזה דבר — זקוקים ל-**הקצרה מקיפה**, אשר תכל את כל הקרקעות בא"י, דבר אשר באופן סבני צריך לקחת עוד מינימום של 10-20 שנה.

ובנוגע ליהודים המדובר בשמוש - לצרכי התישבות צפוה, היינו מינימום שבימינום. האלו לגבי הערבים לא נזכרת התישבות צפוה, כי הלא הערבי, לפי דברי סימפסון, זקוק למינימום של 130 דונם לכל אחד בשביל עויו.

ואז תהיה עוד שאלה מה אפשר לתת להם, ומהו מן הדין לתת להם, ואם אתם חושבים, שבה נגמר הענין - אינכם אלא טרעים, קראו הלאה:

בהתנהל החקירה הזאת נתנן האפשרות לבא-יכח כל האינטרסים הן של יהודים ויהן ערבים, להגיש אותן התעצומות - שיהיה ברצונם להגיש.

ובכן, אחרי כל החקירות ואחרי כל האפשרויות - עדיין לא יתנו ליהודים כלום, כי יתעצו קודם עם הערבים ויתנו להם את האפשרות להגיש את התעצומותיהם (דוגמת

כמהתאם להתחייבות שהוטלה על שכמה של בעלת המנדט בפעיף 6 מן המנדט. **הקצרה** זו תהא **הקצרה מקיפה** ותכל את כל הקרקעות אשר בא"י.

ובכן בנוגע ליהודים אין מהירות. הכל יעשה בהקדם האפשרי, האפשרות הזאת מי יודע מתי תהיה?

והעיקר שבשביל לנתן ליהודים איזה דבר — זקוקים ל-**הקצרה מקיפה**, אשר תכל את כל הקרקעות בא"י, דבר אשר באופן סבני צריך לקחת עוד מינימום של 10-20 שנה.

ובנוגע ליהודים המדובר בשמוש - לצרכי התישבות צפוה, היינו מינימום שבימינום. האלו לגבי הערבים לא נזכרת התישבות צפוה, כי הלא הערבי, לפי דברי סימפסון, זקוק למינימום של 130 דונם לכל אחד בשביל עויו.

ואז תהיה עוד שאלה מה אפשר לתת להם, ומהו מן הדין לתת להם, ואם אתם חושבים, שבה נגמר הענין - אינכם אלא טרעים, קראו הלאה:

בהתנהל החקירה הזאת נתנן האפשרות לבא-יכח כל האינטרסים הן של יהודים ויהן ערבים, להגיש אותן התעצומות - שיהיה ברצונם להגיש.

ובכן, אחרי כל החקירות ואחרי כל האפשרויות - עדיין לא יתנו ליהודים כלום, כי יתעצו קודם עם הערבים ויתנו להם את האפשרות להגיש את התעצומותיהם (דוגמת

כמהתאם להתחייבות שהוטלה על שכמה של בעלת המנדט בפעיף 6 מן המנדט. **הקצרה** זו תהא **הקצרה מקיפה** ותכל את כל הקרקעות אשר בא"י.

ובכן בנוגע ליהודים אין מהירות. הכל יעשה בהקדם האפשרי, האפשרות הזאת מי יודע מתי תהיה?

והעיקר שבשביל לנתן ליהודים איזה דבר — זקוקים ל-**הקצרה מקיפה**, אשר תכל את כל הקרקעות בא"י, דבר אשר באופן סבני צריך לקחת עוד מינימום של 10-20 שנה.

ובנוגע ליהודים המדובר בשמוש - לצרכי התישבות צפוה, היינו מינימום שבימינום. האלו לגבי הערבים לא נזכרת התישבות צפוה, כי הלא הערבי, לפי דברי סימפסון, זקוק למינימום של 130 דונם לכל אחד בשביל עויו.

ואז תהיה עוד שאלה מה אפשר לתת להם, ומהו מן הדין לתת להם, ואם אתם חושבים, שבה נגמר הענין - אינכם אלא טרעים, קראו הלאה:

בהתנהל החקירה הזאת נתנן האפשרות לבא-יכח כל האינטרסים הן של יהודים ויהן ערבים, להגיש אותן התעצומות - שיהיה ברצונם להגיש.

ובכן, אחרי כל החקירות ואחרי כל האפשרויות - עדיין לא יתנו ליהודים כלום, כי יתעצו קודם עם הערבים ויתנו להם את האפשרות להגיש את התעצומותיהם (דוגמת

החיסוסורית שלנו יודעת הרבה מקרים. שכל זקעם התיאש כבר, שפסה האמונה, שכלו הכוחות, שכלו כל הקצין...

הנהגה פתאום קם איש אחד ועשה פלאות, ואחריו החרו החזיקו רבים, והצילו את העם כלו, על אף ולמרות רצונו והלשתו. היה כבר מקרה בהיסטוריה שלנו, שבגורו חיל צריך היה לעזוב את ארצו ורק אנשים ריקים והחלקו יוצאו עמו, אבל אחיכ הלכו וקני העם אליו ואמרו לו - לכה להיות לנו לקצין, ונלחמתי.

דבוסניסקי גם עכשיו איננו בודד במחנה ודבוסניסקי איננו מאלה המתבטלים ברוב או בששים... הוא לא נוצח. עוד נצחון אחד כזה למנצחיו - וירכיבוהו אלוף לראשיהם!

מגרש למכירה

בתנאים נוחים

בתשלומים לשעורין

ברביית נמוכה 8%

נמצא בצפון תל-אביב

לפנת למר. י. פוגרבינסקי

בית אחד העם

מזוינים, מפני שאז ראשית צדינו לדרך - היה האקדוח הרובה, מפני שהיה לנו האפשרות להתנגד לפראים, לרצועים ולשודדים - בכת ושתה שרד ושום רוצח אינו רוצה לסכן את נפשו - בזמן שהיא יודע שישנה האפשרות של הגנה ותשובה.

ואתם, מושלנו הג'נרלים - שללתיכם מאתנו את אפשרות התגנה על היינו והפקרתם את היינו. המסמרה הרשמית יחד עם הצבא הוצינה בארץ, העולים לנו במאות אלפי פוטנס - אין בכתם ובאפשרותם להגן, אפילו אם ירצו. במקרי רצח בודדים, הרצועים לעולם לא ימצאו, כל זמן שהתושבים - אודיהם עוזרים להם למנוח את עקבי פשעיהם.

האפשרות היחידה להגנת חי הפרט - היא מסירת התגנה בידיו הוא עצמו. ולו שטרלא חוהר - היו מזוינים באקדחים - היו בטוחים, ג'נרלים, ששום רוצח ושודד לא היה מצוי לנגוע בהם.

וכמקרה יעגור, שטרלה חוהר - יוכל לקרות לכל אחד מאתנו אם לא נהיה סוכנים להגן על עצמנו בכל רגע ורגע.

אין אנו רוצים להיות הפקר כגון בארץ, על הממשלה - להתיר ליהודים להגן על עצמם.

על הממשלה - להתיר ליהודים לשאת נשק, כי זהו האמצעי היחיד להגנה על היינו.

כה אמר עזמות!

אין לך דבר, שאין לו שקת, ואחמול הנישה ששנו של יוספוקינג הלכין שלי, שהיה פונה בארון יותר משנים ימים והוצאתיו הפסק לכבוד הקבלה-פנים של הנציג.

לא נעלתי במכונת ולא כמכתי, כדרך הנחלים שלנו. בפתח שהנציג הוא שכני הקרוב להלשיה ופקדתי ויה נר במאה-שקרים, כידוע, על ידי הקונסול-היהודי של ווייפטישו, וגם לא הלכתי כדרך הלך היותה פלואה סכניות - שורה ארכה השורה אשר הגיעה לבית-הנציג, הלא עשיתי קפנדריא רך השורה וכן רצף באחי - שלא כדרכי למנוח הפני.

בראחי את מסמרו-הכבוד של הצופים הערבים והצופי פשוטי מעילי את התרבות וקשפתו את פארי באדום-הארום הות. סיר הריש הצופים את מלקוחיהם וקסרו לפני קופסיה רך כבוד ועברתי כיניחם בצעדי-און יד לרוך הארץ.

עם סממני כבוד שמונים לברכניה. את השרת הליים העליונים של הקהל בארצנו.

ואני חשכתי לחוסי כי ישנם בפלשתניה (א"י) רק מנינים אחדים של אנשים חשוכים שיש להם ערך כל-שהוא אבל בזמן האחרון גלה אחד סתככי המפקד כי מספרם עולה לא לך. ע"כ נשלחו אלף חומנות ונשארו בביתם רק שלש מאות סומנים, לרבות מאחבי...

חזות הכל ראיתי לפני הפעם בארסון הנציג, סקן קאליאודוסקאף שבו נשקפת כל ארץ ישראל לגוניה ולשלל צבנית. ים ארום של תרבושים הציף את האולם לכל גזותיו וקנאלים שהורים נראו פה ושם בין הקהל האירופי והסין חופה, ונרכו לזכוכים הנפולים לתך כוס חלב. יפה ראיתי את פני הסופתי החולם, את החוסיינים, את הנששיכים ואת כל תגויים לפיניהם והרגשתי כהליכתם וכאכילתם כי מרגישים הם את עצמם כבית הלאומי-שלחם...

ואחבי - למה אכתי? - היו רוכם ככלם כאבלים בין התתנים, ורבינים חורנים חין אולי מפקידים אחרים המקבלים את משכרתם השכנה תנה קיש, הסכחשי-בלוית חפין החלש, ולצדו הלודי-סאיר מתיא וכן-לזיתו רוקח הפקח; הרי כתפיו תרחבות של ר' מנחם כן-יאיר וגם חיים טרגליות אפגרי ששכת

את תרכושו בגליל העליון. לא רחוק מסמזון עמד הרב עזיאל ככל הדרו הסורתי. הרב קוק לא היה ספני אבלות והרב יעקב סאיר שלח את הקאווים ואת מקלו. רוד ילין לא בא מפני כי היה במקום אחר, באניה כסרומני, לאסריקה וגם סדר לא היה באולם. לעומת זה היו שופטים ודיינים עזיר ורופאים שנים לרפואה... ובחור גדל הפעם שלטון הפקידים באולם, כי ביום פקרי ופקרתי, גם עתונאים - פקידים, קונסולים וחצאי-קונסולים במסענותיהם הנבותות והטכניקות היה גם הר-יס-ועל ירו-הזונטאג-יודי הסיסי שלו. ורכני אנודת-ישראל היו גם הם בין חבאים למרוח השקת ימי-האבל...

ועל כלם - אברסון, שהיה במצב-דרות טרום. אחר מגדולינו נגש אליו ואמר לו: עכשיו מסמרו אברסון, כל הארץ בידיך, ונורף הקרקע שלנו נסמרו לך.

על זה הרים בן-אברתם את שתי ידיו ועיניו למרום ואמר בלשון הכתוב באנגלית: השמים כסאי והארץ תרום לרגלי כלומר, וזוכל כידי שמים...

גם -עולם הזה במסקת לא חסר הפעם, כלומר - הם זנון, ואם לא תגידו כנת אנלה לכש סוד כי תעזבות לא היו סוצלחות. כמו

תסיד. כנראה, שהנציג סוסין את קונותיו אצל אופת ערבי, והאמת נתנה להאמר כי כשביל קונות כאלה לא היה כדאי לפרוח ולהרחק שקת שלמה בין המכונות כדי להגיע אל הארסון. יהודי אחד התאונן לפני כי בא סת"א לירושלם כבשך שעה אחת, ונסקתו סירושלם לבית הנציג ארכה שעה וחצי... דוסני, כי שם כלונדון הבירה, והסקטירה מסדרים השוטרים סאה אלף סכניות כחמשה רגלים!

כבקרתי רעה עדרו כן העכיר סימטר קאסמ את האורחים תחת שכשו וחצינים זונות זונות לפני הנציג, קרא בששם וסי שהשסחה כמענו קבל אותם בסכר-פני-יפות, פי כמסילי וסי כלחיצת-יד וסי בקול תרועה ושסחה, הכל לפי ערכו וסרת חשיבותו שם על תהר... למה תרכר דוסה? - לחיבת נח לפני המכול; וסכל תחי שנים, זכר ונקבת, איש ואשת...

האלללו! סימפר בן-אביו-הא-רו-יא-דו? קרא הנציג כראותו לפניו את ידיו מ-דאר-היום ועד לו פנישה כעשו ויוסף בשקתם... גם תליירי צנלוד קבלת אותו ואת הגיב כן-אבי כתיכות גדולות וירידות חמת, ואלי וכו' יגונב כי מאסרו של כן-אבי, תנו לעכרים את אשר לעכרים, שהופיע כראר-היום כבקר היה מתורגם

לאנגלית וכוונת על שלחנו של הנציג כשקת העשירות...

נפרדתי מקצו כוכבת גדולה, אקפי שקמה היתה הפרידה כקריפת יס-פוף ובקשתי סכני שלחכפיה קד צאתו סכמן לא תחיה לנו הפתקה נעיסת... וכשכר זה הבטחתי לו כתן צדקי כי איה כיום צאתו סכמן לחלוטין, נבוא כלנו כנערינו ובקוגינו לזוונות קד תרכבת ועד ככלל, וכל כך לסת? כרי שנחיה כמזוהים כנסייתו...

ואני - למה לא אגיד? - בראותי לנגו עיני את בני-הודנו, כגרישסקאל ובגריש, שהם סחויים קירות לנציג שלהם, כורעים וסשתתוים לפניו כדרך הסורת, כהשוקת יד על חלב, על הפצת ועד לרגלים ארצה בקד פתנת הפיתוח שלו - נדחקתי בין הקהל הצפוף והבקתי לי דרך התוצה אל הגן...

כיונה זו של חיבת-נו בשקתת עפתי ררך תצוה (לא של תרכיוניסטים) תחוצה אל תרחה שלפני הבית-הלכן, וכסמאל תגביא בשקתו הייתי נצב על נקודה נבוחה זו למל תרמחים צופים וארסון הנציג תראשון כיתודת, על ראש אסנתה תוקף על פני חישיתון (הסך כעסול ר)

השכנת השלום בארץ, וסוכ יותר שירשו יסרכו וסא...

נפרדתי מקצו כוכבת גדולה, אקפי שקמה היתה הפרידה כקריפת יס-פוף ובקשתי סכני שלחכפיה קד צאתו סכמן לא תחיה לנו הפתקה נעיסת... וכשכר זה הבטחתי לו כתן צדקי כי איה כיום צאתו סכמן לחלוטין, נבוא כלנו כנערינו ובקוגינו לזוונות קד תרכבת ועד ככלל, וכל כך לסת? כרי שנחיה כמזוהים כנסייתו...

ואני - למה לא אגיד? - בראותי לנגו עיני את בני-הודנו, כגרישסקאל ובגריש, שהם סחויים קירות לנציג שלהם, כורעים וסשתתוים לפניו כדרך הסורת, כהשוקת יד על חלב, על הפצת ועד לרגלים ארצה בקד פתנת הפיתוח שלו - נדחקתי בין הקהל הצפוף והבקתי לי דרך התוצה אל הגן...

כיונה זו של חיבת-נו בשקתת עפתי ררך תצוה (לא של תרכיוניסטים) תחוצה אל תרחה שלפני הבית-הלכן, וכסמאל תגביא בשקתו הייתי נצב על נקודה נבוחה זו למל תרמחים צופים וארסון הנציג תראשון כיתודת, על ראש אסנתה תוקף על פני חישיתון (הסך כעסול ר)

התורה והמצוות העברית יצאו (בכספי)
הענינים מיוחדים קיטור
מפרשים שהתנגדו התשובות של מנהל
התורה בשר לביתו זו לא העילה.

תוצרת הארץ ותוצרת אנגליה
מאי עדיף

בשעת הנידונים בעיריית חיפה מסכיב
לשלה עבודה תביב התברר שהעירייה עמדה
להתקשר עם חברת יריאנונה בתל אביב, בשביל
הספקת צנורות מתוצרתה, אבל הממשלה אסרה
להשתמש בצנורותיה של החברה הנ"ל.
המבטיחים באיכותם לכל הדעות, ודרשה לקנות
אך חק מתוצרת אנגליה, למרות המחיר הגבוה
של הצנורות מאנגליה.

השלישיה הקדושה
היה עקב ששיר, הדין קק הרהיג
הונבלו ונדדו לממשלה שבא-כחם בעניני
הכחלת המערכה ליחסי באב-הוא חרב אורנישטיין
ארץ ישראל שלטו היא ארץ של כל-
המפורזות;
ששני ובכזבי מתלגריס יחד לקונגרס.
הענין הלאומי האגודה ישראל עובדים
יחד בענין המפקד.
רק והונבלו כותבים יחד לממשלה.

קקרו בירי הדרכיה ג'מילה מכפר שונם.
ערבי מרמלה, שהתקנה ביריבו התפרץ
באחד הלילות לביתו וירה בו, אבל החשיא את
המטרה, בבית הדין המחוזי נידון המתנקש לשלש
שנים מאסר.
במסג הדין העיר ירד בית-הדין מר קופלנד
על רבוי המקרים של השמועש בנשק.

הממשלה עוזרת
לתוצרת הארץ.

לפי התודעה הרשמית הוגדל מס הרשיין
לבית חרושת של סבך מחמשים לאיי למאה לאיי
מס הרשיין השנתי לבית חרושת של
שומבך מ-25 לאיי ל-50 לאיי.
מס הרשיין השנתי לבית חרושת של סבך-
הרחה יהיה 50 לאיי.

הציונים הכלליים על
תוצאת הקונגרס

במסכת הציונים הכלליים שהתקיימה
ביום א' בירושלים - הביעו רוב הנואמים דעה
שלילית על תוצאות הקונגרס.

ערב תשעה באב.
כל הנויות היהודים נסגרו לפנות ערב
עם שקיעת החמה.
שום קוקים שומרי הצום לא הופיעו
ברחוב.

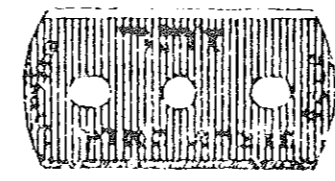
התאריך וכתוב על הכנסה התוקף של
במסכת הפנימי הקופסה.
יהיה לא מוקדם מאשר 20.22-15.
ההאטיקה שעל גבי הקופסה יהיה כתוב
בשפה האנגלית.

אנו מודיעים כמו כן שבכל שבוע מתקבל משלוח
חדש בוטרמילך המסומן מדי פעם בתאריך חדש.
בית מסחר רפואות
סלומון, לוי ואלשטיין
הודעה לקהל האי

הנגנו מתכבדים להודיע לקהל היושב
בארץ כי הוצאנו להבי גלוח
"זהר"
מתוצרת הארץ

יוכח הקהל בקנותם שהם גם עולים על תוצרת
חוק בסיכום, וכי נוצרו מלכתחילה להתחרות
בתוצרת זרה

הלהב יהיה במעטפות "השמ"ש"
והסמל "זהר" עליה וגם על הלהב

לחפש את הסמל של תוצרתנו

וקבל ה... מטושטשת ובלתי ברורה ו...
זה לקרע גדול בציונות, אבל הם בעצמם עדי
האיום הזה נתנו נשק איום בידו שוואנו בנפש
להשתמש בו חמיר נגדינו ואין פלא אם על כל
דרישה צדקה שלנו אם בשטח המדיני, בשטח
הכלכלי, בשטח העבודה, כשטח העליה וכו' יענו
לנו ביכ הממשלה הפסלילית: אי אפשר לקבל
את דרישותיכם, הצדקות אמנם, כי זעם העו בני
יגדל מאד לרגלי זה, וסוגרום יתפרץ, ולא יועיל
כלום לאנשי ויצמן, שעדי פרובוקציה סמאה זו
זממו להפיל את מתנגדיהם הריביוניסטים
ולכסוף הם הראשונים יסבלו, כי הלא סבעי
יהיה אם ברגע שגבורי המברקים הסמאים הללו
יזרשו עבודה אצל ממשלת הארץ יענו להם: אי
אפשר להענות לכך, כי המועל הערבי לא יותר
על זכותו לעבודה... וכי...
כבוד כרה ויחפרוהו ויפיל בשחת יפעל.
אבל לא זאת נחמתנו, אמנם את שכרם בעון
מלשינות זו, ויקבלו המלשינים עז בהאי עלמא אבל
המלשינות הזו תעלה גם לנו ביוקר, ורא עקא...
ומלים אהדות לבעלי מברקי השקר
והמלשינות, מלא עבדי ויצמן משקרים-בעד
זה הם מקבלים משכורת הגונה, אם הסמאל
טלגרף עדי ועד המועל והועד הלאומי אין
פלא, בנפשם הוא, אבל מה לרוקח ולשושני
ולכל השקר הבזוי הזה! האם גם הם חושבים
להבחר לעירייה בעזרת קולות השמאלו טועים
הם האנשים הטובים הללו, אף קול אחד של
השמאל לא ינתן להם ויבור כרה ויחפרוהו...
שאלה זו קלת בזכרוננו כשראיתי כארסון
הנציב מסט יהודים וכיכ הרבה נויים.
כאן, בביתנו הלאומי, שיש
175000 יהודים, לשם מה נחון כל כך חרכה
כש להם, האז...
וידירי סתמא כותב לי כי קונסוליה אחדים
של מדינות הר"ה הנמצאים בתל-אביב התחילו
להנהיג סנהג חדש של הנפת הדגלים הלאומיים
במדינותיהם לא רק בימי הנגוסיות והתגים
הקונסוליים שלהם, כי אם גם ככל יום
ראשון לשבוע.
ונשאלת השאלה:
בארץ ישראל - ירש שני של גליות לסה?
ולכבוד ט' באב, אמפר לכם בסוד
נסוד מעשה קטן שקרה במכתן הגפנהיה
כשכוע זה:
הכותן ד"ר ל. פנח לאחת התלמידות
סחכתות הבינוניות ושאל אם היא יודעת איזה
סאורע לאומי גדול קרה בזמנו של ירמיהו?
התלמידה השבת, השכחה ולא קנתה כלום.

ונכנס האגודה...
ת וכשברו, ועל כלם האשה - האם, (בב'
סברס - ת רובינה), אך לא אהבה עורת
המקלקלת את השורה היא האהבה הזאת, כי אם
האהבה של ימינו מושבת וכנריה על סינחיה
מאחדת של הרגש וההגיון, האהבה שהחיים
דורשים אותה ושאסור למרות את פי החיים,
אסור לחללה ואסור להפריע בעדה, כשם שאסור
להניף גרון על האילן והצומח וגדל, וכשם
שאסור לסתום את המעין הנובע וספכה בעז,
במצוות החיים אין כל חק המכריח את
האדם להטבל בים של יסורים ופגעים ולקבלם
כאהבה, איוב - היה אחד ואף הוא באגדה,
בני-האדם במציאות אינם מקבלים באהבה
יסורים וכאבים, כי אין זה אידנסי כלל עם
המושג המופשט של חיים, האם נתנה לבנה את
החיים, וכרגע שהחיים נהפכו לאסון, למות
ממושך, הרי לפי צו אהבתה העזה היא נוטלת
אותם מבנה, היא היא אשר שלחה ידה בבנה
להפיתו, כי המות בשבילו הוא הפדות הגדולה
מצפוני-הסבל הזדכאון, כי בנה מי שהיה גבר
חסון ועז ויותר מחצי גושו נתרסק במלחמה,
ועתה אינו יכול לתת כל אושר לאשתי הצעירה
הרעננה, הרי חסא ועון הוא לדרוש מזו
האחרונה את קרבנה, הרי זה רצח חדש, קפוח
חיים חדשים, והאם מצדקה את כל מה שהתרחש
בין כלתה סטללה ובין בנה השני קולין,
וחיה הפרובלימה היסודית של המחזה,
פרובלימה חברותית שלימינו, תחיה בדמנו ובנפשנו.

ת ענה בהשתמשכן ב יונה
חנם מניסיון Magician חנם

GRATIS

מחירה 250 מ"ל
אתן תקבלנה חנם

רגעים אחדים אם תשתמשו במכונה זו
אתם תהוו ותתפלאו למראה ימי פניכם
כל מיני כתמים ונקודות יעלמו מפניכם
ולא יחזרו כבר לעולם, הכינים נשארים חמיד
נקיים ונעימים.

בשמוש במכונה זו בעדינות על פניכם עם מעט
משחת ה-אופטיק, אז לשנים רבות פניכם
ישארו עדינים ונעימים.

נסירג גברת פעם ותוכחי בטוב מכונה זו
וגם תגם מקבלת את אותה.
שלוח לנו רק את תיבת הקרסון
העוסטת את צוצנת ה-משחה אופטיק
ביחד עם 3 גאי (עבור המכס)
לפי המען: **ב**יימ ר. אשר יפו (גיי) ת.ד. 11.

התען מעמד א'
פת ליד תלפיות, בנה לו הנציב חרביעי.
זה הודרום השני, בגל וראשו לא כשפים, בכת
הדין, המסכה נבוחה ופה אני עוקר ורואה
במבטנות את אשר יקרה בתוך חוסיים,
והוא ששקר.

הבית תלכן והפנב השחור, למס חרבר
דפה? - לנח הכרשי שקסר לא רחוק סמני
בפני השחורים ושני תלבנות כשלג... לא
לחם אמר לי אחד מקיפני תלפיות כטיילנו
יחד לאור הירח: באיי תלילות לבנים חויסים
שחורים.

הציום והם, רכותי, לצחק ולכרז את
דעתכם קנה כקראכם את עמכות? אבל, מה
לעשות, ורה של תשעה באב נכנסה כדיכוכ
אל קרבי הכר שאורקות אכ קלה בזכרוננו כראותי
סאון את הכתול המערכי?
החזק קשה רוחתי מכיתה-נציב עסק עסק
של רפאים וגריגום סביל בין חבית-הלבן
בין ירשלתו ושין זה מסל...
הני סחב החכולים -הוא ניסא וים
הנסיספין מוידן ניסא, מלכות עבראללאה

סעבר סוז ומלכותו בעתיד סעבר סוז, כל
אלה הזכירו לי את המטרה הסופית של
הריביוניסטים ואת שאלת המנססטר-
גארדיאן: האם אין מקום כמורה בשביל
תערכים סעעבר? ראייתי סוז סנדלים נבוחים
על תר חזיתים ועל תר-הצופים, על תר-ציון
ועל המוריה, וכיחוד את הסנדל-הפורה באוויר
פעל למקוריות...
מדרום נשקפה תלפיות הבודדה כמקרה
ומאחוריה רמת רחל העוסרת קוסמיות בין
צור-באחר ובין צפפה ומקור חיים...
עם ששקיעת החמה מתחת לקסמל ולמוצא,
ירדתי אני לביתי אל השכונה תאריס-מקורית
שלנו.

ואעפ"כ אמפר לכם מעשיה קטנה, המ-
אימה אל הענין שלנו, כלומר לקבלת-הפנים
של הנציב.
שני יהודים נפגשו ברכבת ונכנסו, כנהוג,
כשיחה ביניהם.
סנין יהודי? שאל אחד מהם את
השני.
מבראוני, השיב.

כמה יהודים ישנם בעירכם?
אלפים יהודים בערך כן ירכו, קנה
האחרון.
וכמה נויים?
כמאתים.
כמה מתפרנסים היהודים בדראוני
שלך?
נה שייך? קנה השני, במסחר, בסחר
מכר, במלסרות וכיוצא בזה.
ומת עושים הנויים?
הם משמשים את היהודים: חוטבי
עצים ושואבי טיים ומכבי גרות בשבת.
ומסנין כבודו? - שאל היהודי מדרואר
זני את חבירו.
אני מברלין, קנה לו חלה בגאות.
וכמה תושבים יש כברלין שלכם?
מליון נפש, השיב הכרליני.
כמה נויים?
תשע מאות אלף.
וכמה יהודים?
מאה אלף.
נשתחם היהודי הדראוני לאמר: אם יש מאה
אלף יהודים, למה לכם ככך הרבה נויים?

כיוום שכת-קודש זה - סספר לי קויד
צעיר סחושכי קרית משה - בין מנהג למערכי
כשיצאו בני השכונה אל השררות למיול בין
בין קציום, חופיעת פתאום סכונית תל אביבית
ומסנה ירדו ראשונה הנגז היהודי ואתריו שני
נינטלסנים, שהכרת פניהם ענתה כם כי
סאתכיי הם.
יחיון באן בית חרב קוק? - פנה
הנגז בעברית לקבוצות ילדות אשר שחקו בנן.
חילדות פרצו כצחוק וענו: הגם לרב
קוק כאים באופו בשבת?

אז נסה אחד תתיירם לתקן ואמר באירית:
רצוננו לדעת היכן כאן הבית של
בנסוב יק? ותרכ נר בבית ועקרא קיש סר
בנסיכין.
הם חזרו לסכונית, שהמשיכה את דרכת
וכתגיעה כמרחק של קשרה סתרים סכויתו של
הרב הגדול, ירדו תאורחים סחמכותיות, הכינו
להם את ירסולקיהם הקפנים בכיסם וכגוסר
שאבקסי: (ושבת שלום) גדול תעלה נכנסו
לבית חרב...
הפצתי לספר לכם עימ תחצנת המזחירה
של תביסחי והתלכה הקרדשה, שלא ככתה
עדיין בלכות הקהל הקצום, שנתנה הנאם סשונה
מתחזיק חיפה; הפצתי לספר לכם גם עימ תפניקה
שחיתה פראית, כשעת הצנת תביסח ועל הקות-
צרט הסוצלח סכויתו של חרלסוכ ועל סכויתת
תתגים (ולא נתקיסתו), מלא שחפז תגני לכת
אל הקינות ואל תכותל המערכי וספני אכלנו
הלאומי, אני אניח את כל זה לשקורי כשכוע
הבעלים.
דפוס העברי של יהואל ורקי ירושלים.